Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26928
Copyright: Admont, Benediktinerstift

aliqs ĩ archiepm electi ⁊ ab aliq suffraganeorũ eccl coopan
tib benedicti. Si ãt benedictionẽ fuit munus benedicentis ĩn
ea benedicti ñ munus. s; magis ẽ habendus. Ergo pmissi illo
apti dictũ sic ẽ intelligendũ. ut ñ generet intellectũ absq; ho
fidi; sane gratiũ. Illã benedicit ille ho qui ait ĩ nomine dni
sic ẽ apt cooperante spu sco. benedicit ut sit ñ ut oia. s; sup oia
dst benedicti ipsi ta; in accepta benedictione tanta ñ ẽ munus
ho benedicti do se ita benedicente. vt sit sup oia dst benedicti. Hac
benedictione donatũ ẽ illi nom. qd ẽ sup oe nom. ãt cui
donationẽ ue natã humana minus diuina fuit. s; i filio
di noie sumo glificata latet in ceptione patent ĩ ascen
sione. sic ẽ magnificata. ut ei magnitudo sit ĩmensa. q
ñ molis dilatatione. s; ĩ ipsi ĩmensitate pensandi ẽ. ma
xime p q donatũ ei nom. qd ẽ sup oe nom. sic ẽ manifesta
tũ mundo. ut omnẽ terrã cuiq; sonuerit apl; testantũ
qd sic assumo celo egresso ei. ita occursus ei usq; ad sumũ ei.
Ubi q magis eo fuit pat sum ãt benedictionẽ. in ipso ĩa p pat
benedictionẽ ⁊ glificationẽ pueri usq; ad sumũ ñ ẽ igta sibi da
ta munus dante habendo. cũ ĩa ois lingua fitea q. dr. x. ig.
ẽ dip. Vnde hylari libro nono de trinitate. ait. Si q donantis ave
ritate pat magis ẽ. nunq d p dono ⁊ fessionẽ munus sui est.

Hyt